

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 1-70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Починкове число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости: вири не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що день крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звычайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Можливість полагоди угорского переселеня.

(X) Постанови, які оногди запали на засіданю виконного відділу зєдиненої опозиції угорскої (коаліції), є новим виповідженєм війни Феєрварому. Яка буде дальша хода угорского переселеня, не можна з тих ухвал догадати ся, одно лише певне, що ще не наспіла пора компромісів, про які дневники вже від кількох днів звіщали. Всеж таки не можна сказати, щоби коаліція не була склонна до якогось компромісу. Поки що застановляла ся коаліція лише над тактичними способами і постановила як найзавзятійше поборювати міністерство Феєрварого і показує ся наглядно, що се міністерство є головною перепонюю компромісу. Корона бажає пересправляти з коаліцією, але коаліція не хоче говорити через Феєрварого. Таким способом справа не може рушити з місця, поки стоїть на чолі правительства Феєрварі. Він обняв керму, иншого трудно було найти, а він сам дістав 42 гарбузи, поки зібрав инших міністрів. Так зложено міністерство стало вельми ненависним для Мадярів, а президент посольскої палати Юст в розиреню підчас бенкету в Баттоїї назвав ціле міністерство вельми непарляментарним висловом: гній! Можна собі отже подумати, якими висловами п'янують правительство нижші суспільні верстви. Серед таких обставин не легко довести до компромісу, одначе і се певно, що теперішнє правительство, так осоружне для Мадярів, не буде спроможне довести до компромісу, хоч коаліція, як тепер вже можна відчути, не була би від того. Найліпшим доказом сего успособненя коаліції є та обставина, що єї виконний відділ не сказав ще останнього слова в справі війскової і відложив ухвалу на пізнійше. Требаб лише найти відповідних до переведеня сего людий. Сель і Векерле

малиб потрібну до того снагу, але відказували ся з гори від участі в переговорах, поки не будуть мати забезпеченя що до уступок у війскової справі вимаганых коаліцією, а відома річ, що Корона не може рішучо в справі коменди уступити. Лишав би їм хіба амбасадор на берлинськім дворі Седені-Маріч, котрий уже раз провадив пересправи.

Виражають дві гадки, якіб могли довести до компромісу, а се доторкує ся також австрійских інтересів. Іменно одна гадка, щоби в 16 полках гусарских, набиралих виключно з мадарского населеня впровадити мадарську мову в службі і команді. Не булаб се ніяка новість, бо в дійсности се практикує ся, а король лише затвердив би сей дійсний стан на основі своїх верховладних прав. Тим способом, як думають, дала би ся усунути з дневного порядку справа угорскої команди війскової, котра стільки наробила клопоту, можна би відтак впровадити парляментарне міністерство з коаліції, котре на довні роки обезпечилоб мирний розвиток держави.

Друга гадка, яка мала би вивести з теперішних клопотів, є утворенє переходового міністерства зпоміж коаліції в цілі усуненя стану ex lex, обезпеченя бюджету і пересправ торговодоговорних, установи квоти на спільні видатки і заповнення вибору делегації. Що до спірних екомічних і війскових справ, мали би бути покликани регініколярні депутациї з австрійскої державної ради і угорского сойму, котрі мали би в певнім речинци сї справи полагодити. За такими депутациями заявляли ся при давнійших нагодах Кошут і Апоні, а також ґр. Голуховский.

Сї гадки, які виринули останними часами, вказують наглядно, що коаліція вагає ся ще промовити останнє слово, що компроміс є не лише можливий, але також імовірний, але передовсім мусіли би бути

усунені особисті перепони. Нема сумнівю, що після теперішнього заостреня супроти правительства Феєрварого, котре ухвалено поставити в стан обжалованя, бар. Феєрварі не може бути тим посередником між Короною а коаліцією, позаяк коаліція через него пересправляти не буде і компроміс упав би. Наколи отже міродатні чинники думають про компроміс, то треба би передовсім виглядіти відповідну неутральну особистість, котра би взяла сю справу в свої руки і повела її вельми обережно. Нова невдача переговорів викликала би ще більше завзятє, ще більше розиренє умів. Міністерство Феєрварого не тільки не вміло довести до зближень з коаліцією, не вміло здержати розпаду ліберального сторонництва, а крім того довело до сконсолідованя немадарских народностей проти себе задля виразної до них неприхильности. Таким способом правительство бар. Феєрварого втратило всякі основи, на котрих могло би ся в своїй тяжкій боротьбі оперти. Через тиждень збере ся угорский сойм, а тоді наковечно мусить рішити ся доля теперішнього правительства угорского і покаже ся, який оборот прибере угорске переселенє. Від розвитку справ в угорскім соймї буде зависиме скликанє осінної сесії державної ради.

Про наслідки мира.

Інші радці стану мають правительства, а інші народи. Vox populi опирає ся на переєвдченю загалу, який певно що відчуває свої животні потреби, однак не має докладних даних про средства і способи, які ведуть до цілі; правительствож може похибити в змаганю до цілі недостаточним оглядом на потреби населеня, однак має докладні дані своїх власних средств і економічної сили суспільности і після

Ярослав Гординський.

Іван Гушалевиц і його творчість.

(Дальше).

У тім мирі бачить він ціле своє щастє — йому здаєть ся, що: «где миръ есть, тамъ и Богъ»; він свята переєвдчений, що Русинам необхідно потрібний у першій мірі спокій. «Рускій народъ потребує тепер спокую, абы мѡгъ ся съ нанесеныхъ ранъ премногахъ вылѣчить — пише «Зоря галицка»⁽¹⁾. І галицкому Русинови таки дійсно треба було тоді спокую. Деж він мав силу до яких небудь революційних діл, деж він мѡг думати про поваленнє сучасних обставин, коли сам не стояв ще гаразд на ногах? А впрочім по що було йому валити той порядок? Преці він був певний, що цїсар добрий, дав конституцію — тепер треба тільки працювати, а усьо буде добре. Для його діл не має уже ніякої перепони:

„Шожъ намъ вынѣ на завадѣ?
Все вже зникло — теперъ часъ!
Далѣ въ мирѣ, далѣ в надѣ,
Въ имя Бога лише вравъ“⁽²⁾!

Мира, згоди жадає він передовсім для себе. Чиж се не оправданє мунувшиною? Від коли сягає наша істория, від тоді нищила неагода нашу родину.

Длятого нічого дивного, що Гушалевиц кличе:

„Разом руки си подаймо,
И якъ братя ся любѣмъ,
Одни другимъ помагаймо,
Къ общей метѣ поспѣшѣмъ“⁽³⁾.

В погові за тм миром, за тою згодою стає він реакционером. Він глядить з острахом на кроваві події свого часу і без надуми прилучуєт ся до тих, проти котрих сей рух був звернений. Йому байдуже про те, що викликало тії заклоти, він глядить тільки короткозоро, тільки на се, що єсть і виступає проти тих, що заколочують ествуючі порядки, не розуміючи того, що як раз тії заколоти дивгнули і його.

Відгомін таких думок бачили ми вже в «Зорі галицкій», маємо їх і у Гушалевица:

„Далѣ теперъ жваво,
Подѣлѣтаймо више все,
Добровъ мыслевъ, не керзавовъ,
Куда яснє сонце йде“⁽⁴⁾.

А коли буде поступати дорогою того миру,
„Тогда свѣтъ ся весь дѡзнає,

Що рѡдъ рускій ще жїє,
Рѡдну вѣру в серци має,
И налѣ землю ю взнесе“⁽⁵⁾.

Як бачимо, точно тії кличі, той сам свѣтогляд, що і у «Зорі галицкій».

Подібними гадками навїяна і „Полночная гадка“. У нїй змальовано мисли та надії Русина, що пробудив ся тільки що зі сну.

Автор іде у північний час за своєю гадкою,
„а куда не дбаю

Най она (північ) своєвъ руковъ насъ провадить“.

Где мои братя рѡдны, занытаю,
Ци часъ на вѣки ихъ память заглядить“⁽⁶⁾?

Одначе нїде не стрічає своїх рідних братів, нїгде не має про них вістки. Длятого просить тихої півночи, щоби принайменьше завела його на тії місця,

„Где колїсь слава руска ся вносила,
Где льшь мурава моцї дорогїи
И жменя персти серои покрыла“⁽⁷⁾.

Там буде йому лекше, бо ту так тяжко жити; ту хотїли би лихі, бездушні люди втопити руську долю.

Під впливом тих гадок звертаєт ся він до своїх братів і накликає їх, щоби вони встали і

того може керувати раціональніше своїми вчинками. Так ово і було під час япансько-російської війни. Російське правительство, змагаючи до великої цілі здобути переваги на побережю Великого Океана і придбання незамерзаючих пристаней, хотіло вибити двері для величезних своїх сибірських посіlostей задля можливість експлоатації їх природних дібр, як і веденя торгівлі зі східними народами. Тому, не оглядаючи на сучасну спроможність використати ті на широку скалю закровні підприємства, покоридали ся нагодою загорнути Манджурію, тому видержавили Порт-Артур і Дальній та закопали в них сотки мільонів, тому укріпили Владивосток і вкінці в тій цілі доконали віковичного діла: побудували сибірську залізницю.

Мимо голешених похвальних гимнів на тему, які економічні користи мусять принести ся колоніяльна політика для Росії і всіх її народів в близшій, чи дальшій будучині; російський народ скептично глядів на сі заходи та здобутки, а виключивши ся з того війни був зразу противний. Нещастя манджурского походу підорвали до решти самосвідомість і віру в свої сили російского народа, і довіре до військової як і адміністраційної управи. Прийшло до заворушень, демонстрацій, до яркого розділу між народом а правительством.

І коли зійшли ся повновласники в Портсмуті, цілий світ, а не менше і самі Росіяни чудували ся, що цар, який вправді як здекларований прихильник мира, не міг відказати Рузвельтові на его запрошенє до мирової конференції, виступив в такою різкістю і непохитністю в своїх услівах. Не менше і дивувало всіх, що Японії, мимо сего, що всюда остали побідниками, поводити ся так терпеливо в своїх уступках, так лагідно і великодушно. Очевидно оба правительства обчислили ся були добре зі своїми средствами і дальшими виглядами борби; очевидно, що побіди Японців коштували їх дуже багато і були правдивими и пргусовими побідами; очевидно, що різниця фінансових сил обох народів є надто велика, щоби час не перехилив чаші повожденя на сторону сильнішого.

Однак народ з тим всім не числить ся. Ошоломлені всесвітними похвалами (часто пересадженими з тактичних причин, задля униканя кредиту, одушевленя свого народу, знеохоченя противника і т. д.), а уповні плянами про велику япанську державу, якої границями стали би Амур, Сунгарі і могольська пустиня, в Сахаліном, Владивостоком, Харбіном, Порт-Артуром і Севльом — Японці прийняли заключене скромного, хотья корисного для Японії мира з найбільшим зачудованем.

розбили, розсипали ворожий світ. Тепер як раз час встати:

Полночь — часъ святой, о тепер вставайте.

Мы вже велики болѣ перебыли...

Полночна гадко! втышся — втышся —
Надъ тыми гробами русская слава
Загремить знову... того не журися,
Що нынѣ худа и такъ подъупала¹⁾.

Не входимо у внутрішню, поетичну вартість того стихотвору, завважаємо тільки, що годить ся точно із поглядами загалу тодішних Русинів. Ту бачимо ті самі надії на красну долю, тую саму заохоту до діла. Що більше, ту находимо навіть відгомін тих „революційних“ слів, які ми замітили у дописи з Перемисля. Згадка про те, що

„Кто славу, житье другимъ отбврае,
Того не лишить година местлива“²⁾;
що „ложь безкарне не втече вѣлива“ — зі всім ідентичні з „грязьбами згаданого дописувателя.

(Дальше буде).

І ось бачимо тепер в Японії після мира те саме, чого ми були свідками в Росії перед его заключенем. Народ, який недавно обожав мікада і всіх его дорадників, бурить ся тепер і настає на їх житє. Кордони військо мусять стеречи мешкань міністрів; редакция урядового дневника лежить в руїнах; стражищі поліції здемольовані — над Токіом завішений воєнний стан. Розумів ся, до нас не доходять подробиці тих далеких подій, а то би ми певно читали знов з япанської сторони цілі стовпці про поодинокі напади, зраненя, арештованя, засуди на смерть...

Цілий япанський наряд — пише бюро Райтера — є невдоволений з висліду мирової конференції. Радикали розпочали кампанію против правительства і домагають ся строгого покараня тих осіб, що поносять вину, що Японія згодила ся на заключене мира під такими услівами.

Засіданя парламенту, який скливано на надзвичайну сесію, заповідають ся дуже бурливо. Передсказують упадок кабінету Качури. Лихий сегорічний урожай в полученю з великими фінансовими зобовязанями правительства, викликають обаву, що в Японії наступить тепер фінансова і торговельна застоє. Курси на біржі упали. Один з виначних банкирів заявив, що перевезене мільонової майже армії до вітчизни буде тревати десять місяців і коштувати ме кілька мільонів. Правительство наміряє вправді затягнути нову внутрішню позичку, але сумнівати ся треба, чи супротив загално пануючого невдоволеня поведе ся позичка, бо япанські фінансісти не хочуть прийти з помічю правительству. Деякі американські дневники висказують обаву, що повертаюча до краю япанська армія ще більше роздратує народ і сама прплучить ся до революційного руху з причини заключеня некорисного мира.

Телеграми з Токіо доносять, що оноді зревольтована товпа знищила будинок урядового дневника Кокумін і здемольовала правительственный будинок министерства внутрішних справ. Цілу ніч тревали грізні розрухи в сусідстві мешканя президента міністрів Качури. Поліції удало ся охоронити дім перед шкодою; товпа цілу ніч галасувала і виконувала напади. Всі резерви поліції сконсигновано і до помочи вівзано моряків. Важніші улиці замкнені кордонами. Товпа знищила 11 стражищ на передмістях. Трамвайний рух здержаний. Від вчєра увязнено коло 200 осіб, але вечером випущено їх на волю з обави, що товпа буде намагала ся відбити їх. Також против чужинців звертає ся революційний рух. Товпа спалила вчєра 10 церков і місійну школу. Будинків посольств стереже військо. Бюро Райтера доносить в послідній хвилі, що цєсарський декрет завів вчєра воєнний стан в Токіо. Мимо сего розрухи поновили ся. Ворохоубники жадають обовязуючої заяви від мікада, що не заратифікує заключеного мира, зірве угоду і буде дальше вести війну.

Гадки про вихованє.

Цінні «Гадки про потребу і вимоги сучасного вихованя» заміщує п. Йосиф Дуб в ряді статей «Учителя», з яких закінченя виймаємо ось яких кілька хосених уваг: Коли придивимо ся пр. птицям, то побачимо, що самчик є звичайно красніший від самички, но своєї краси уживає він тільки для здобути її зглядів: коли бо у людий дє ся противно, мож сказати, цілком противно. Товчком до здобути взаємної симпатії є женщина, той тореадор з калейдо-скопично вкостерією, котра губить себе і других. Тож головно треба заощікуватись вихованем женщици, бо від ступеня жіночої етики зависить моральність і здоровя цілого народа.

Та на жаль у нас дєсь инакше. Проворна мати вже від першого дитинства учить по найбільшій часті свою дитину штуки приподобаня ся мужчинам, а не зважаючи зовсім на вік дитини, замасковує єї поводи передвчасною світовою огладою, що пізніше радше шкоду, чим пожиток привносить. Не говорю ту о всіх, бо нема правила без виньку, але поправді всюди тепер так дєсь. Завчасу впроваджуєсь дитя у світ

товариский, завчасу годувєє єї шкідливими ласощами, через що стираєсь зовсім ангельську красу з невинної дитинячої душі.

В такій родині, що руководить ся примірним поведенем, страхом Божим, та любовію християнською, в дитя чємне, моральне, богобоязливе, а велід за тим мож сподіватись від неї такого самого батька та будучої неньки. Се не тільки слава для годичів, але і краса для народу, краю. Наколиб збиралось все більше і більше таких довготрєвалих ростин, можна би сплести китицю з найріжнородніших пахучих цвєтів, тай страхатиб ся не треба, аби ся билівка зівьяла, наколи будем єї всегда достарчали здорового, чистого, покріплюючого покарму.

Щоби проте не стратити того найбільшого добра на землі с. є фізичного і морального здоровля не тільки в освідомленю, але і в реформі вихованя, треба нам заєдно шукати средств ратунку, котрих кожний, сам належито освідомлений, знайти може, если тільки схоче, бо «без охоти нема роботи». Се все дати може тільки розумне та здорове зерно наукове, бо «яке насїє, такий і полон(?)».

В адептах цивілізації сучасного неморального, згангренованого і переворотного свѣта не можна знайти по більшій часті ані добрих господарів ані також ремісників, промисловців, купців, наємників та других, котріб кермували ся совістю або чесним поведенем в житю. Не доуки або софізматичні філософи старают ся той ґрунт реліґійний, ту непобідиму армію, «котреї ні врата адова не одоліють» себ то віру Христову, будьто словом, будьто ділом осквернити, та стерти з лица семлі, а збудовати на єї місци твердиню з цегол атеїзму, пантеїзму, матеріалізму, раціоналізму, масонерії і т. п. Таке поступованє і житє даєсь у молодого чоловіка „per fas et nefas“ нераз запримітити. Такі здеправовані одиниці уважають кожного чоловіка доброї волі, чоловіка морального та чесного, того бурителя духа скрайного лібералізму, яко особу ексцентричну, не поступаючи з духом часу.

Жаль тільки, що не один бачить всяке будуче зло в рамках шкільних лавок. Хтоб так думав, сей певне не доспав або не доїв, бо видко не бачить він навіть крізь скла, що дєсь поза школою, котра за се зовсім оскорбленою бути не повинна. Школа не може сама осягнути ідеальних мрій, наколи, мож сказати, сильніші струї, як родина і суспільність чи то безпосередно чи посередно не вміють, чи радше не хотять приглянутись сердечнійше сему зеркалу загальної загуби. Сама шкільна наука не може засівати поля здоровим зерном, наколи родина і суспільність не прийдуть її з підмогою. Если рілєвковий бракує плуга або коний, він свішнить до сусїда і при обопільній злучї зможе такої колієсь зібрати очікуваний корисний полон. Лиш сильними силами можна повести діло до крашних усїхів.

Вернімось до школи, сего жерела житя. Она повинна мати головно постійну ціль практичну, бо хто не має розумної наукової рутини (практики), сей не може слідно повести свого житя.

Образованє, себто шкільна наука є кождому потрібна і сего ніхто не заперечить, тим паче, що дає она кождому певну вартість зглядом себе самого яко одиниці. Через науку учить ся кожний нагнути суспільність до своїх замірів як також до неї примінитись. Знаємо, що не однин робить але тільки з оривчаченя чи радше налогу, котрий в часем стаєсь другою натурою (вдачєю) (Consuetudo est altera natura). До нічого не призначать ся (чоловік) дитина так скоро як до того, що є заборонене а шкідлеве, пр. до тютюну, отрійних напатків та т. п. Чим чоловік приводивєсь численнішими наклонами до злого, тим бачить він себе менше свобідним та независимим. Сему злу треба завчасу зарадити, „треба нагинати галузку, поки ще молода“.

Можна мати завжди щире і отверте серце для дитини, коби лишень було оно получене з певною доурою. Зле роблять ті родичі, що не наклонюють своїх дїтий вже від першої молодости до праці. Сеї заохоти до праці має дитина навчаючи ся дома і в школі. Школа є образованем примусовим. Вправді не належить забути і о відпочинку, але памятаймо всегда і о часі, призначенім на працю. Еслибисьмо хотїли вза-

1) Зоря галицка 1848 р. стор. 17.

2) Стихотворенія 1848 р. стор. 4.

3) Ibid. стор. 3.

4) Ibid. стор. 4.

5) Ibid. стор. 8.

6) Ibid. стор. 5.

7) Ibid.

8) Ibid. стор. 7.

9) Ibid. стор. 6.

Телеграми

з дня 8. вересня 1905.

Зборів. Вчора покінчили ся ту маневри львівського корпусу. Через ніч вислано з тутешньої станції шіснайцять військових поїздів. Висилкою кермує директор залізниць Вержбицький з кільканацятьма урядниками зі Львова.

Мариєнбад. Король Едвард виїхав вчора з поворотом до Англії.

Копенгага. Данію замкнено для приїзду емігрантів з Галичини.

Триєст. Почали ся ту наради зїзду славянських студентів. Ухвалено резолюцію з жаданєм отворення словінського університету в Люблянї і з протестом проти італійського університету в Триєсті.

ОСОБА лагідного уособлення, знаюча ся на господарстві глядає місця в домі священника-вдівця. Ласкаві зголошення: ул. Ягайловська, Львів, ч. 17, з запитанєм у дозорця, який вкаже. Листовні під адресою: Адела.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соляній у Львові.

від 1. до 16. вересня 1905.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятницї High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленнєм білетом на фотелі, ложі і рядні крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

Ярослав Лопатинський.

Русалка,

вальс на фортеп'яні.

— Ціна 2 К.; голоси на оркестру 3 К. —

Моя думо...

Слова І. Гаврилюка.

Пісня про сопран або тенор. — Ціна 1 К.

Набути можна у всіх книгарнях; головний склад в Книгарни товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1.

Композици Ярославенка на фортеп'яні

* „ЛЮБОЩІ“ *

вальці по К 1-50,

* I-ший Народний Марш *

по К 1-00

продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станиславові у Штавадхера, в Чернівцях у Пардїного, в Самборі у Гайзіга в Тернополі у Комоневського і в Коломиї у Оренштайна.

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченки

у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсі новини: II том „Історії України-Руси“ Грушівського, II вид. брош. 7-50 К, опр. в полотно 8-90 К, опр. в півшкірок 10 К, Лепкого „В горах“ гарно оправної по 2 К, „За красою“, альманах в честь Кобилянської, брош. 3 К, опр. 4 К. — При замовленю оправлених книжок просимо подавати, якої краски має бути оправа

Товариство взаїмного кредиту

„Джїстер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вклади до опроче товара на 4 проц. оплатує за вкладників податок рентовий; для ощадженя коштів послілки можна прислати гроші чеками Щадницї почтової; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жаданє звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідженя (за ескотом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Джїстер“ своїм членам на 6 проц. силату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотечки або доброї поруки.

На парцеляцію і купню більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джїстера“.

Членами можуть бути тільки члени обов'язані в „Джїстрі“.

Чистий зиск розділяє ся між членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — До тепер уділів „Джїстер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. „Джїстер“ 31/12 1904

Вклади:	1,783,673 К.
Удїл членів:	133,117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26,576 К.
Позички уділені:	1,616,402 К.
Цінні папери:	123,627 К.
Льокації:	169,456 К.
На рах. біжучім:	81,968 К.

Всі календарі і часописи можна набувати в „Сокільськїм Базарі“.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейський).

Приходять до Львова (головний дворець):		Відходять зі Львова (головний дворець):	
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/2—30%, вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київка, Одеси, Бродів, Гусятина.
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київка, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освєнцима
8:15	з Самбора, М. Либорча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київка, Бродів, Делятина, Заліцкя
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:10	до Белци, Сокала, Любачева
10:35	з Риньова, Лавочного, Калуша, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київка, Одеси, Бродів, Копичиньць, Чорткова, Заліцкя, Гусятина
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Копичиньць, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліцкя, Кіц	4:10	до Риньова, Любачева, Хирова
1:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київка, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичиньць, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/2—30%)
3:45	з Стрия, Тухай (1/2—30%), Сколього (1/2—30%)	5:58	до Яворова
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:00	з Сокала, Белци, Любачева	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	7:30	до Рави рускої
5:45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселиці	9:00	до Підволочиск, Київка, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемишля (1/2—30%, вкл.), Хирова, Івонича?
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліцкя, Делятина, Сучави
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київка, Одеси, Бродів, Копичиньць, Заліцкя, Скали, Івана пустого, Гусятина	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,		Івана п., Скали, Гусятина, Потутор
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліцкя	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/2—30%), Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київка, Одеси, Бродів,		з двірця „Підзамче“
5:15	з Підволочиск, Київка, Одеси, Бродів, Заліцкя, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київка, Одеси, Гусятина
	з Підволочиск, Київка, Одеси, Бродів, Копичиньць, Чорткова, Заліцкя, Івана п., Скали, Гусятина	11:15	до Підволочиск, Київка, Одеси, Бродів, Потутор
10:02		2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київка, Одеси, Гусятина
		9:23	до Підволочиск, Київка, Одеси, Бродів

Льокальнї поїзди.

Приходять на головний дворець:

з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.-кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).
зі Ширя 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі свята).
з Любіня 11:52 в ночи (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і р.-кат. свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12. год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всікі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містєвїм бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гансманна ч. 9.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходу папери партії і дає на них аванси.

Крім того, банк має подібню як в інстїтуті депозитовий т. зв.

Акції і депозити (Savings Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касї папірний ехонек до виключного ужитку і під власним ключем, де безлично і дискретно переходувати може свої майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійш зарадженя.

Правила стосно того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

Можна набувати в „Сокільськїм Базарі“ у Львові і у всіх торговлях в краю.